

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

אור לגויים הרב ד"ר ישראל דרייזין

שאצטרף אליו על הבימה. אחרי שעליתי, שוחח עמי הרבי באנגלית מעורבת בידיש, שפה שאותה אני מבין. הוא בירך אותי שאשמש קצין דת "בצבאו של הקב"ה", ואחר כך אמר לי משהו מפתיע:

"שהקב"ה יברך אותך... להשפיע גם על חיילים שאינם יהודים לקיים את שבע מצוות בני נוח. בוודאי קציני הדת האחרים הלא-יהודים לא יכעסו על כך שאתה מתערב להם בענייניהם, שכן אדרבה, הרי בכך אתה למעשה תסייע להם. וכל זה יזרוז את ביאת משיח צדקנו".

"אשתדל לעשות זאת", עניתי, אולם, הייתה זו אמירה בלתי מחייבת. חשבתי לעצמי אז, "זה מגוחך שהרבי מצפה ממני לעמוד בפני גויים ולדבר אתם על קיום שבע מצוות בני נוח".

אף שידעתי, כמובן, על אודות שבע המצוות היסודיות הללו שעל פיהם אמורה האנושות כולה לחיות - האיסורים על קללת ה', עבודת אלילים, גילוי עריות, רצח, גניבה והתאכזרות לבעלי חיים, והחובה להקים מערכת משפט - לא יכולתי להעלות על הדעת כיצד אני, בתור קצין בכיר בצבא ארצות הברית, מרצה על כך לאחרים. מבחינתי, זה היה דבר שבכלל לא בא בחשבון מלכתחילה.

אך, אחרי שיצא לי להרהר עוד קצת בעניין זה, אמרתי לעצמי, "דווקא אותם הדברים בחיים שנדמים כדברים הקשים ביותר, הם אלה שצריך להשתדל לבצע". ולכן, החלטתי לנסות בכל זאת לעשות את מה שהציע הרבי.

השקעתי בדבר מחשבה רבה, וגיבשתי הרצאה, שאותה מסרתי תחילה בפני קהל נוצרי מצומצם - והיא מצאה חן בעיניהם. המחמאה הגדולה ביותר שקיבלתי מהם הייתה שהם ביקשו להזמין אותי לשאת דברים גם בטקס הפסחא שלהם!

בהרצאה שלי, שאלתי, בין היתר, את השאלה הבאה:

«

שמי ישראל דרייזין, אני רב מוסמך, חוקר תנ"ך ועורך דין בהכשרתי. שמי די מפורסם בחוגי הצבא האמריקאי, מאחר שאני הגנתי בבית המשפט על מוסד קצונת הדת של צבא ארצות הברית כנגד תביעתם של שני עורכי דין, שטענו שיש במוסד זה משום עבירה על הסעיף בחוקה האמריקנית האוסר על מיסוד הדת, ומחייב הפרדת הדת מהמדינה. זכיתי במשפט, וכתוצאה מכך העלה אותי הנשיא רונלד רייגן בדרגה, לדרגת תת-אלוף.

הסיפור שאספר כאן התרחש בשנת תשמ"ו (1986), כאשר הייתה לי הזכות לפגוש את הרבי מליובאוויטש. בשעתו התגוררתי בקולומביה, מרילנד, ומאחר שביית הכנסת האורתודוקסי היחיד באזור היה בית חב"ד, נוצרה היכרות ביני לבין הרב הצעיר שכיהן שם - הרב הלל ברוך. הוא היה זה שהציע לי להצטרף אליו לנסיעה לניו יורק, להשתתף בהתוועדות ולפגוש את הרבי.

לבשתי את המדים שלי, ונסעתי לניו יורק. במהלך ההתוועדות, הגיע אלי אחד החסידים ואמר שהרבי מבקש

כך שוב פי שניים מכך, ממאתיים לארבע מאות, ולא רק בתוספת של עוד מאה בלבד". את המכתב חתם הרבי שוב בברכת, "הצלחה רבה ומפלגה בכל פעולותיך הטובות".

הוא גם המליץ לי לפרסם את ההרצאה ב"פרסום מתאים, שיכול לשמש עבור אנשים נוספים כחומר עזר, כמו גם כמקור השראה עבור אחרים, להפיץ את שבע המצוות הללו".

תחילה דחיתי מכל וכל את הרעיון של פרסום ההרצאה, עד שקיבלתי שיחת טלפון ממערכת המגזין Wellspring (מעייין), רבעון חב"די. הם אמרו שהרבי ביקש מהם לפרסם את מה שכתבתי, וביקשו שאשלח להם את הדברים. כמובן, נערתתי לבקשתם.

אני לא טיפוס מיסטי בכלל, ואני לא חסיד בכלל. אני אדם שכלתן, דבק בשיטתו של הרמב"ם, כמו שכתבתי לרבי. עם זאת, קראתי את כל ספריו של הרבי, במיוחד אלו שבעברית וביידיש, ויש לי כבוד גדול לתורתו של הרבי. בחכמתו האדירה, הוא הצליח לגרום לאנושות להתחיל להכיר בחשיבות שבצדק ובכבוד הדדי, כמתבקש.

הרב ד"ר ישראל דרייזין, שירת למעלה משלושה עשורים בצבא ארה"ב, וסיים את שירותו בתפקיד עוזר קצין הדת הראשי של צבא ארה"ב, בדרגת תת-אלוף. הוא כתב מאמרים רבים, וכן חיבר 38 ספרים בנושאי תנ"ך ופילוסופיה. הוא רואיין בחודש אדר ב' תשע"א (2011).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ג (1953) — הרב ניסן נמנוב, ה'משפיע' בישיבת חב"ד שבברינואה, צרפת, שלח לרבי דו"ח מפורט שכלל בין היתר רשימה של שמות תלמידי הישיבה אשר חזרו בעל פה על מאמרי חסידות ברבים. הרבי שיבח את היוזמה, אך הביע אכזבה מכך שהדבר מתרחש רק אחת לכמה שבועות. הרבי הוסיף והביע תקווה שהתלמידים שנסעו לביתם לחופשת הפסח, ניצלו את ההזדמנות כדי לחלוק רעיונות מתורת החסידות עם קהלים חדשים.¹

ה' באייר

1 אגרות קודש, כרך ז, עמ' רלד

מדוע המצווה האוסרת על תלישת אבר מן החי היא השביעית והאחרונה בסדר המצוות? אם המצוות מסודרות כמו שליבות של סולם העולות מלמטה ועד למעלה, הרי זו השליבה הגבוהה ביותר בסולם. מדוע היא כה חשובה? מדוע דווקא מצווה זו מבטאת את היעד והתכלית של כל שבע המצוות?

ציינתי שעובדה זו נועדה ללמד אותנו להתייחס בכבוד - לא רק אל כל בני האדם, בני כל הדתות - כי אם גם אל בעלי חיים. ולמעשה, אסור לנו אפילו לפסוע ולו צעד אחד קדימה, מבלי שניזהר שלא לדרוך על נמלים הנמצאות על הקרקע.

זהו רעיון עמוק. זוהי תכליתן של כל המצוות כולן. אם היינו מקפידים להפגין יחס של כבוד כלפי כל יצור חי, וכלפי כל מה שברא הקב"ה בעולמו, היו נפסקות כל המלחמות, והיה שורר שלום עולמי.

אחרי שמסרתי את ההרצאה הזו פעמים רבות, עלה בדעתי כי ראוי שאודיע לרבי על הצלחתי - שנבעה כתוצאה ישירה מהמלצתו - וכתבתי לו מכתב. במכתבי התבטאתי כי אף שאיני חסיד חב"ד, אלא הולך בדרכו של הרמב"ם, "מכל מקום, שמעתי בקולך, ורציתי שתדע כי עד עתה הרצאתי בנושא שבע מצוות בני נוח בכל רחבי העולם, וההרצאה שלי התקבלה בצורה חיובית מאוד".

בהמשך המכתב מניתי את המקומות שבהם הרצאתי - בפני שלושים קציני דת וארבעים מפקדים בלוס אנג'לס, בפני שש מאות אנשי כמורה נוצריים באטלנטה, בפני שלוש מאות אנשי כמורה נוצריים בסולט לייק סיטי, בפני שלוש מאות וחמישים קתולים שמחאו כפיים בסיום ההרצאה (תופעה חריגה למדי בדרשה קתולית), וכו'. סיימתי את מכתבי במילים, "אני מקווה שהרבי מרוצה מהמאמצים הראשוניים שלי למלא אחר בקשתו".

הרבי השיב במכתב בו טרח להדגיש כי גם הוא הולך בדרכו של הרמב"ם, וכי הרמב"ם בוודאי היה מעריך את מאמצי, מאחר שהוא החשיב את הפצת שבע מצוות בני נוח כחובה המוטלת על כל יהודי.

במכתבו, המשיך הרבי ואיחל, "יהי רצון מה' יתברך, שמאמר חז"ל, 'מי שיש לו מנה, רוצה מאתיים, וכו'', יתקיים גם בנוגע לפעולותיך הנ"ל. קרי, שתמשיך לנצל את השפעתך הטובה באופן שיהיה יעיל פי שניים, ואחר

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015